

landene at være med, vil SF så støtte en styrke fra dansk side i den forbindelse?

Men det, jeg egentlig ville spørge hr. Villy Søvnald om, er grundlæggende: Er det ikke rigtigt nok, at grunden til, at der er mere uro, og at der er flere opgaver for bl.a. danske soldater – og også for andre landes soldater – i Irak lige i øjeblikket, netop er, at der kommer mere og mere infrastruktur, flere og flere banker, der fungerer, flere og flere offentlige institutioner, der har til formål at hjælpe den irakiske befolkning? Og er det egentlig ikke i det store og hele et positivt tegn for indsatsen, at der er flere og flere ting, der kommer op at køre? Altså lidt ligesom det danske forfatterpar har sagt i flere medier her på det sidste, at det, der sker, egentlig er positivt, at de amerikanske soldater og andre landes soldater gør meget for den menige iraker? Er det egentlig ikke positivt nok, at der bliver flere opgaver? Det er et sundhedstegn set med vores øjne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Villy Søvnald vil jo meget gerne tale masseødelæggelsesvåben, og meget af debatten de sidste par måneder har jo gået på, at regeringen og regeringspartierne prøvede på at føre den stakkels opposition på vildveje ved at tale om masseødelæggelsesvåben.

Jeg fandt derfor den skriftlige fremsættelsestale frem, som udenrigsministeren havde den 18. marts. Jeg står med den her. Det er en rimelig lang fremsættelsestale om baggrunden for at gå med i den militære operation.

Ordet masseødelæggelsesvåben fremtræder én eneste gang, og hele argumentationen – i hvert fald de 90 pct. – går på de 12 års gentagne brud på alle FN's sikkerhedsresolutioner. Man kan selv læse den; jeg kan endda låne hr. Villy Søvnald den.

Så kan man sige: O.k., det er én ting, det nævnte udenrigsministeren stort set overhovedet ikke, men hvad så med nogle af de menige medlemmer? Jeg ved jo også, hvad jeg selv sagde, og jeg kan se – og det må jeg indrømme – at jeg sagde noget andet, for jeg sagde bl.a. i min tale – Folketingets forhandling, 2002-2003, side 6302:

»I denne situation er det reelle problem, hvad vi foretager os over for et regime, der lader hånt om alle internationale konventioner, bryder alle internationale normer og opbygger lagre af våben, der kan udrydde millioner og atter millio-

ner af menneskeliv.« Det sagde jeg, men så sluttede jeg også bagefter med at sige, at det ikke var noget, jeg selv havde fundet på; det var et direkte citat fra den daværende udenrigsminister i 1998, hr. Niels Helveg Petersen; så det var ham, jeg citerede og ikke min egen opfattelse.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til hr. Ulrik Kragh: Det er rigtigt, at man skal passe på med at bruge stærke ord. Det skal man kun gøre ved ganske bestemte lejligheder. Men jeg synes, de er yderst velvalgte i den nuværende situation.

Sagen er jo, at det er lykkedes at omdanne Irak til et sted, hvor der sker nedbrydning af samfundsstrukturen, uden at nogen, som havde den tilstrækkelige legitimitet, gik ind og tog det overordnede ansvar, som jo kun FN er i stand til at skabe nogle målsætninger for; ellers bliver problemerne langt større, end de behøvede at være.

Kl. 19.30

Det er dermed også et svar til hr. Peter Skaarup. Hovedproblemet i alt det her er, at der er besættelsesmagter, der optræder uden den autoritet, som FN ville optræde med, og som i sig selv er med til at forstærke problemerne, som er med til at forøge farerne for de danske soldater, vi sender ud, fordi man får en modstand, der er langt bredere, end hvis der var en international legitimitet omkring det, der foregår.

Så synes jeg, hr. Peter Skaarup har et genialt bud på, hvorfor uroen vokser. Det har jeg aldrig hørt før: Fordi infrastrukturen i samfundet bygges op, vokser uroen. Jamen så kan jeg godt forstå, at man skal have flere soldater derned. Så kan man jo for alvor frygte fremtiden. Det er dog det mest vitterlige vås, der meget længe er udtalt fra den her talerstol.

Der er modstand, fordi irakerne har historiske erfaringer for besættelse, som de ikke bryder sig om. Og de er jo langt bredere end det gamle Baathpartis. Det er også mennesker, der føler, at de får en uværdig behandling af nogle soldater, der uretmæssigt skyder dem i landsbyerne, fordi situationen er meget forfætted. Det er da sådan noget, der også er med til at skabe de voldsomme spændinger, der er.

Hr. Helge Adam Møller siger, at argumentet om masseødelæggelsesvåben ikke spillede nogen afgørende eller central rolle, men det er simpelt hen en fantastisk påstand. Jeg står med det beslutningsforslag, B 118, der danner baggrund